E OLIMPICE DE LA ROMA

Cicliștii în fața a două mari examene:

MPIONATELE MONDIALE ȘI JOCURILE OLIMPICE

după-amiază cicliștii ro-ncheiat cu succes perioada r. In compania rutierilor au obținut două victorii întăresc — pe bună drep-mosfera optimistă din sînul tru reprezentativ. De acum enorului Nicolae Voicu nu-i cît să contribuie la menți-ei alergătorilor noștri, de-e puține zile ei se vor pre-ața primului mare examen: le mondiale. Apoi, la sfîr-august, cicliștii romîni vor în probele olimpice de la apătul unei lungi perioade re, socotim că este cazul un bilanț al activității des-e cei mai buni rutieri din ră.

M SĂ NE CLASĂM ELE LOCURI LA J. O.

l cel mai important pe de îndeplinit rutierii ro-nul 1960 este acela de a

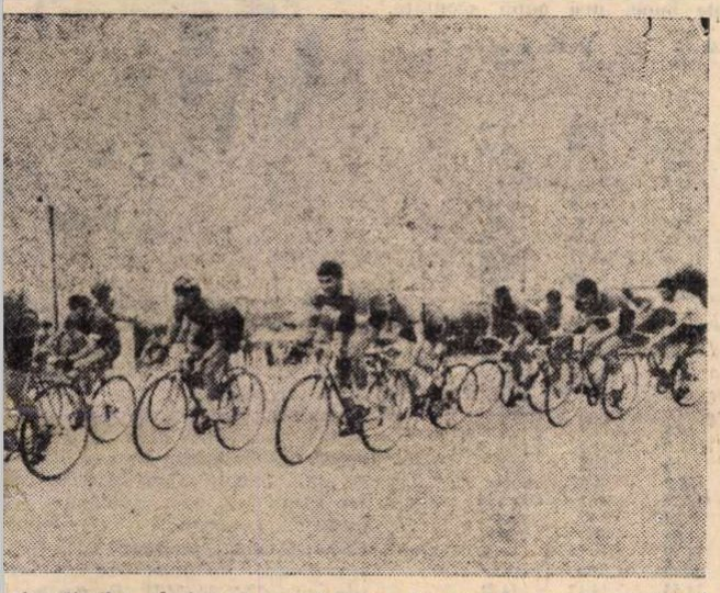

alergătorilor efectuează o întoarcere la rondul dinspre stadionul „23 August"

din primele locuri în pro-cronometru pe echipe (100 e va desfășura la Jocurile e la Roma. Pregătirea pen-întrecere a avut unele de-roba nu a fost programată .R.C. în anul 1959 — decît dată — și astfel nu am pu-un mijloc de control al iar anul acesta au fost prea sele în care i-am putut ve-ru pe membrii lotului repre-Cu toate acestea — datorită guincioase a rutierilor și pravegheri și îndrumări a i N. Voicu — munca de ntrenament s-a situat, în a nivelul cerințelor. Echipa tre a evoluat la Sofia în cicliștilor din reprezentati-Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia olone. Traseul dur (nease-u cel de la Roma) n-a per-ilor din aceste formații să erformanțe de valoare. După e întrecerea a fost cîștigată R.P. Polone, urmată de oastră, de R.P. Bulgaria și oslavia. Faptul că am fost ie echipa R.P. Polone ne-a Au existat însă explicații care te în seamă: echipa nu se încă, iar G. Moicenu a bicicleta în ajunul cursei.

Era totuși clar că nu ajunsesem la stadiul de pregătire pe care îl pretindeam de la această echipă. In cadrul campionatelor republicane de semifond însă, alergătorii noștri au aruncat în luptă aproape toate resursele lor și au reușit nu numai să îndeplinească norma olimpică, ci să și coboare cu aproape un minut sub acest standard. Această performanță ne situează bine în ierarhia mondială și ne dă posibilitatea să sperăm că formația noastră se va clasa pe primele locuri la J.O. de la Roma. Cu prilejul ultimei verificări (întîlnirea cu cicliștii belgieni) alergătorii noștri au învins făcînd o cursă tactică, deci fără pretenția de a obține un timp de valoare. Ei au avut ca obiectiv doar depășirea echipei oaspe, lucru pe care l-au reușit din plin.

Mulți și-au pus întrebarea de ce echipa noastră nu a luptat pentru timp, acum cînd de pildă reprezentativa Uniunii Sovietice realizează performanțe excelente? Este adevărat că o serie de echipe încearcă acum să realizeze cele mai bune performanțe (așa cum a făcut și reprezentativa Uniunii Sovietice) dar ele nu vor repeta aceste tentative la intervale scurte. Cursa de 100 km contra-cronometru pe echipe este un adevărat maraton care solicită la maximum eforturile concurenților. Repetarea ei la intervale scurte și cu maximum de efort duce la extenuarea cicliștilor. Iată de ce socotim că a fost justă orientarea antrenorului N. Voicu.

Performanțele de pînă acum, precum și comportarea lor cu cele obținute pe plan internațional ne dau dreptul să sperăm că ne vom clasa bine la J.O., că vom putea îndeplini obiectivul propus.

VICTORII INDIVIDUALE CARE NE-AU SPORIT PRESTIGIUL

Pînă în prezent alergătorii romîni au concurat la o serie de întreceri în străinătate și au obținut performanțe de valoare. Ion Cosma a cîștigat o cursă în Italia și una la Paris, G. Moiceanu s-a clasat pe locul II în cursa Paris—Rouen—Paris și a ocupat locul I în concursurile internaționale de la Sofia și București etc. Aceste rezultate sînt valoroase pentru faptul că au fost obținute în întrecere cu o serie de rutieri cunoscuți. In Italia au concurat o serie de buni amatori italieni, precum și cicliști sovietici, în Franța s-au prezentat la start membri ai loturilor olimpice din mai multe țări, iar la Sofia și la București concursul s-a bucurat de participarea unor cicliști cu renume. Victoriile amintite au situat ciclismul romînesc într-o lumină nouă, favorabilă, au redat alergătorilor noștri încrederea în posibilitățile lor. Acest optimism robust a avut o influență pozitivă și asupra rezultatelor echipei.

In întrecerile internaționale la care am participat anul acesta am întîlnit grupuri de alergători pe care îi vom revedea la Roma sau cicliști de valoarea acestora. La Jocurile Olimpice și — mai aproape — la campionatele mondiale ne vom întrece însă cu tot ce are amatorismul în lume mai bun la ora actuală. Disputa va fi astfel mult mai dificilă. Verificările din cursele individuale și pe echipe ne-au arătat care sînt posibilitățile noastre. Pentru a putea să ne afirmăm la aceste mari examene internaționale este însă nevoie de o și mai mare combativitate, de și mai multă dîrzenie. Trebuie să ne dăm seama că la Roma cicliști din peste 20 de țări vor încerca să obțină un loc onorabil, în clasament, că multe din aceste echipe au o îndelungată experiență. Noi ne putem afirma numai prin folosirea la maximum a pregătirii noastre (de această dată fără nici un fel de rezerve), prin punerea în valoare a tuturor calităților de luptă pe care le au reprezentanții noștri.

Misiunea încredințată rutierilor și antrenorului N. Voicu nu este ușoară. De îndeplinirea ei depinde însă în bună măsură progresul sportului cu pedale din țara noastră. Căci în cazul cînd se vor clasa bine la aceste mari întreceri și vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat, ciclismul romînesc va fi din ce în ce mai bine cotat în arena internațională. Acest lucru va duce, fără îndoială, la creșterea potențialului ciclismului romînesc. Toate forțele deci spre îndeplinirea obiectivelor, pentru creșterea continuă a prestigiului sportiv al patriei noastre!

HRISTACHE NAUM

LOS ANGELES, 1932

File din istoria J. O.

Criza economică ce bîntuia lumea în perioada respectivă a avut o influență directă și asupra Jocurilor celei de a X-a Olimpiade moderne, desfășurate în 1932 la Los Angeles. Participarea, pînă atunci mereu ascendentă, cunoaște acum o sensibilă scădere. Se înregistrează cifre mult mai mici decît la Amsterdam; 38 de țări, cu numai 1408 participanți.

Evenimentul cel mai important al acestor jocuri l-a constituit puternica afirmare a japonezilor la natație: ei au cucerit 5 din cele 8 medalii de aur la înot, afirmîndu-se pentru prima oară pe plan mondial și clasîndu-se astfel pe locul 5 pe națiuni, după S.U.A., Italia, Franța și Suedia.

In ceea ce privește atletismul, a făcut senzație faptul că cei mai mari alergători ai lumii în acele timpuri, francezul Jules Ladoumegue și finlandezul Paavo Nurmi n-au fost admiși să participe, fiind acuzați de profesionism. In probele de sprint s-a remarcat negrul Tolan (10,3 la 100 metri și 21,2 la 200 metri) și excepționalul Carr, care a stabilit, cu 46,2, recordul mondial al probei de 400 metri. La Jocurile de la Los Angeles, Polonia a obținut o medalie de aur prin Janusz Kusocinski, la proba de 10.000 metri. (Numele lui Kusocinski este azi foarte cunoscut printre atleții din întreaga lume, deoarece federația poloneză organizează în fiecare an, în memoria lui Kusocinski, luptător antifascist, o mare competiție atletică „Memorialul Kusocinski").

Organizarea concursurilor de atletism a fost umbrită de două incidente: la 200 metri, dintr-o greșeală de măsurătoare, culoarul lui Metcalfe a măsurat cu un metru și jumătate mai mult, iar la 3000 metri obstacole, arbitrii au uitat să tragă clopotul care anunța ultimul tur așa că s-a alergat cu 400 de metri mai mult...

La haltere, la categoria grea, titlul olimpic a revenit lui Jaroslav Skobla, tatăl cunoscutului aruncător de greutate Jiri Skobla, pînă nu de mult recordman al Europei la această probă. La box, un oarecare Edward Flynn a cîștigat titlul la categoria mijlocie. El a fost deseori confundat cu ...actorul Errol Flynn, care a fost și el efectiv selecționat olimpic la Los Angeles, dar nu la box ci la... scrimă, și nu pentru S.U.A. ci pentru... Australia.

Programul acestor Jocuri a fost aproximativ același de la Amsterdam. N-a fost însă menținut fotbalul, apărînd în schimb tirul, care n-a figurat totuși în program decît cu două probe.

In canotajul academic, americanii au cîștigat proba de 8+1 și încă patru titluri. Italienii au început să se afirme în ciclismul mondial, cumulînd titlurile individuale și pe echipe. La scrimă, cei mai buni au fost francezii, italienii și ungurii, în timp ce la hochei pe iarbă, India n-a avut nici o dificultate în a surclasa echipele S.U.A. și Japoniei și a cîștiga astfel medalia de aur pe care și-a apărat-o apoi cu succes la toate edițiile care au urmat. La lupte, nordicii (finlandezii și suedezii) au cîștigat 8 din cele 14 titluri puse în joc la „libere" și „clasice". Suedezul Carl Westergren a realizat cu acest prilej un adevărat record de ...longevitate în performanțe: cu 12 ani în urmă (J.O. de la Anvers) el ieșise campion olimpic la mijlocie, cu 8 ani în urmă (Paris, 1924) reușise să obțină medalia de aur la semigrea, iar acum, cîștigă titlul olimpic la grea! Iar compatriotul său Ivar Iohansson reușește cu acest prilej performanța de a ieși campion olimpic și la lupte libere și la clasice.

In general, a fost o ediție destul de slabă, în care numai atletismul a excelat din punct de vedere al performanțelor.

Concluzii, în general, nesatisfăcătoare după meciul de haltere R. P. R.–R. D. G.

Meciul de haltere cu reprezentativa R. D. Germane a constituit ultima și cea mai importantă verificare a halterofililor noștri înaintea Jocurilor Olimpice. Acesta a fost motivul principal pentru care întîlnirea cu halterofilii germani a fost așteptată cu mult interes atît de antrenori cît și de halterofili.

Ce concluzii se pot trage după această reuniune? Din cei șapte halterofili care ne-au reprezentat și unul (Panait) care a participat în afară de concurs, cei mai mulți au avut o comportare nesatisfăcătoare. Excepție fac Balaș Fiți, Ion Panait și, în oarecare măsură, N. Amzuică. Fără îndoială că revelația acestui concurs a fost Balaș Fiți, care a corectat recordul țării cu nu mai puțin de 7,5 kg. totalizînd 302,5 kg., performanță de valoare internațională. Rezultatul obținut de Fiți trebuie să-l stimuleze și mai mult. In perioada care a mai rămas pînă la J.O. el va trebui să se pregătească cu și mai multă rîvnă, să obțină și alte rezultate de valoare. După cum au declarat în unanimitate oaspeții germani, Fiți este un real talent, un tînăr cu mari posibilități. De aceea el trebuie îndrumat și pregătit cu cea mai mare atenție.

Intîlnirea internațională de sîmbătă a arătat încă o dată că echipa țării noastre nu dispune de un lot omogen, de oameni de valori apropiate la toate categoriile. In echipa noastră sînt halterofili fără perspective, cu rezultate slabe, care nu mai merită să facă parte din echipa reprezentativă. Ne referim la acei halterofili care de ani de zile bat pasul pe loc, ba chiar în ultima vreme au regresat, cu toate că li s-au oferit condiții excelente de pregătire. Ce părere au în această direcție Lisias Ionescu, Atilla Vasarhelyi sau Silviu Cazan? Este inadmisibil ca într-un meci internațional Lisias Ionescu să nu reușească nici măcar 95 kg., ieșind astfel din concurs! Este de asemenea neîngăduit ca Silviu Cazan să totalizeze doar 410 kg., mai puțin decît Baroga care este cu 40 kg. mai ușor. Cu ani în urmă s-au pus mari speranțe în Silviu Cazan. In 1955 a totalizat 410 kg. iar în 1958 a ajuns la performanța de 442,5 kg. De atunci însă, S. Cazan se află într-un continuu regres, cu toate că în această perioadă el a fost în permanență îndrumat de antrenori și s-a bucurat de condiții excelente de pregătire. Cauza formei sale sportive slabe? S. Cazan se pregătește superficial, nu se străduiește să învețe corect mișcările tehnice, crezînd că indiferent de rezultat el este „titular" în echipa țării. Foarte slab se prezintă și A. Vasarhelyi. De mulți ani acest halterofil bate pasul pe loc. Pe plan internațional, rezultatul său de 355 kg. nu are valoare.

Firește că sportivi de felul acesta n-au ce căuta în lotul reprezentativ. Prin atitudinea lor de autoliniștire, acești oameni lipsiți de voință, comozi, pot avea o influență negativă asupra elementelor dornice de muncă și progres. Federația de specialitate, antrenorii lotului vor trebui să analizeze profund comportarea acestor sportivi și să ia de îndată măsurile ce se impun.

Nu sîntem mulțumiți nici de rezultatele lui T. Roman și L. Baroga. Roman a dovedit neseriozitate în pregătire — luînd lucrurile prea ușor — nu s-a străduit să-și îmbunătățească rezultatul la „smuls" și „aruncat"; tehnica folosită de el este greșită. Așteptam de la Roman — după cum el însuși promisese cu trei luni în urmă — să totalizeze 385—390 kg. la „semimijlocie". Ne-am înșelat însă. Sîmbătă el n-a ridicat nici 375 kg., performanță care i-ar fi adus victoria. Și de la Lazăr Baroga am așteptat mai mult. Este adevărat că Baroga a fost indisponibil un timp destul de îndelungat dar rezultatul de 412,5 kg. nu ne mulțumește în preajma J.O. Pentru a reedita la Roma comportarea sa frumoasă de la „mondiale" (locul IV) și „europene" (locul III) el va trebui să realizeze o performanță în jur de 425 kg. Baroga are posibilități să obțină în scurt timp un asemenea rezultat, dar pentru aceasta trebuie să muncească mai mult, să respecte cu strictețe regulile de antrenament pe care i le prescriu antrenorii săi.

ION OCHSENFELD

Bara 125 kg! Atît a ridicat la „aruncat" Balaș Fiți în concursul de sîmbătă. Performanța constituie un nou record al țării (v.r. 115 kg). La totalul celor trei probe el a reușit un valoros record al R.P. Romîne la categoria cea mai ușoară: 302,5 kg (v.r. 295 kg)

Foto: B. Ciobanu

CURI

etul Olimpic al Indoneziei a oma trei observatori speciali armări felul cum se desfă-itirile pentru Jocuri. Aceasta, umula experiență în vederea la Djakarta (1962) a „Jocu-ice".

flacăra olimpică care tre-mînă aprinsă pe tot timpul Jocurilor au fost confecțio-mense tripiede care vor sus-în care va arde flacăra: flacăra de pe Stadio Olim-oma, altul pentru a fi insta-ul lacului Albano, la Castel-nde se vor disputa probele și un al treilea pentru Castel a Napoli, unde se dispută de iahting.